SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za jeden mesec **1 gld. 40 kr.**
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za jeden mesec **1 gld.**
V Ljubljani na dom pošiljan velja **1 gld. 20 kr.** več na leto.
Posamne številke po **7 kr.**

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema **upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.**
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v **Semeniških ulicah št. 2, I., 17.**
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 31. V Ljubljani, v četrtek 8. februvarija 1894. **Letnik XXII.**

Deželni zbor kranjski.

(Deseta seja dne 8. februvarija.)

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob ½11. uri; vlado zastopa deželni predsednik baron Hein.

Ko je bil prečitan zapisnik zadnje seje in so bile nekatere prošnje izročene finančnemu in upravnemu odseku, poroča dr. Tavčar o § 3. letnega poročila gledé agrarnih razmer. Mej drugim poroča deželni odbor, da se je zastran ustanovitve deželne hipotečne banke obrnil do kranjske hranilnice, do hranilnice v Kočevju, do mestne hranilnice v Ljubljani in do koroškega deželnega odbora, ki se že več let bavi s to zadevo. Z ozirom na izjave imenovanih hranilnic poroča deželni odbor, da ne more nasvetovati ustanovitve deželne hipotečne banke.

Poslanec Hribar graja, da deželni odbor ni predložil navedenih izjav, temveč kratkomalo poročal, da ne more priporočati hipotečne banke. Nato na podlagi izjav, ki so bile priložene aktom, pobija vse pomisleke proti taki banki, ter konečno predlaga, naj deželni odbor, uvažujoč sedanji položaj denarnega trga in splošne narodno-gospodarske razmere, poizveduje pri raznih deželnih odborih, ali in koliko koristijo deželi hipotečne banke.

Poslanec Šuklje mu odgovarja, da dežele kranjske gledé hipotek nikakor ne moremo primermerjati bogati deželi češki ali moravski in bi torej pri nas hipotečni zavod nikdar toliko ne koristil, kakor upa predgovornik.

V istem smislu govori poslanec Luckmann, rekoč, da je dežela kranjska prerevna in premajhna, da bi se izplačeval tak zavod, ker bi sicer morala dežela doplačevati k upravnim stroškom.

Tudi dr. Vošnjak méni, da pri nas hipotečna banka ni ravno potrebna, kakor n. pr. v Istri, kjer nimajo hranilnic, kakor na Kranjskem. Deželni odbor je že pred leti se obrnil do raznih deželnih odborov, torej bi bilo novo poizvedovanje odveč.

Ko sta še dr. Schaffer in poročevalec dr. Tavčar govorila proti predlogu poslanca Iv. Hribarja, bil je odklonjen. Debata o tej točki je trajala nad dve uri.

Poslanec dr. Papež poroča o prošnji županstva v Vipavi za podporo 15.000 gld. v svrho uravnave reke Vipavšice ter predlaga: Deželnemu odboru se naroča vse potrebno ukreniti, da se, ako mogoče, že letos prične s kopanjem struge v smislu preložitve reke Vipavšice, v razmerju, katero za odpeljavo navadne vode zadostuje in v smislu poslednjega načrta; v to svrho se dovoli znesek 15.000 gld. iz deželnega zaklada, kateri se svoječasno kot del doneska za splošno uravnavo vipavskih vodâ vračuni. — Sprejeto.

Poslanec dr. Tavčar poroča o načrtu zakona gledé preložitve okrajne ceste z Vrhnike do Podlipe v delni progi pri Stari Vrhniki. Načrt zakona je bil sprejet, kakor tudi resolucija, da bi se zakon z dné 28. jul. 1889 v toliko spremenil, da bi za vsako neznatno preložitev okrajne ceste ne bilo treba posebnega deželnega zakona.

Poslanec Povše v imenu upravnega odseka poroča o napravi nove okrajne ceste v žuzemberškem cestnem okraju od Smuke čez Hinje do Žvirč.

Hinjski farani so vložili prošnjo za napravo okrajne ceste, ki bi držala od Smuke čez Hinje do Žvirč. Jednako prošnjo predložilo je tudi županstvo občine Struge. O tej zadevi zaslišani okrajni cestni odbor žuzemberški izrekel se je sicer za napravo pripravne zveze med Hinjami in Smuko, odnosno za napravo zgoraj omenjene okrajne ceste, toda gledé nadaljevanja ceste od Hinj do Žvirč pa se je izjavil, da obstoječa občinska pot prometnim razmeram zadostuje.

Dež. nadinženêr Witschl pa je na lici mesta konstatoval, da je prošnja opravičena, ker je obstoječa občinska cesta med Smuko in Hinjami zaradi klancev le za vožnjo z manj težkimi vozovi sposobna in tedaj ne ustreza sedanjim razmeram prometa. Ravno taka je na progi med Hinjami in Žvirčami. Dalje se je tudi prepričalo, da je po eni strani z ozirom na obliko sveta možno napraviti novo cesto z malimi strmci in padci, po drugi strani pa, da bi naprava te ceste v primeri k troškom drugih zvršenih cestnih zgradeb nikakor ne zahtevala izvanredno velike svote, ker razen podpornih zidov v vrezanih rebrih in nekoliko podrovov ne bode nikakoršnih umetnih objektov treba, za potrebne stavbe pa se bode dobilo gradiva v slučaju gradnje ob cestni črti. Prihodnje vzdrževanje ceste bode tudi zaradi proste lege in pa zaradi trde podstave le malo troškov prouzročevalo.

Gledé potrebe omenjene ceste se mora povdarjati, da se pogrešajo občutno v vsej Suhej Krajini dobra občila. Po tem ozemlju drži le na zahodni strani okrajna cesta, ki se pri Zagracu od novomeško-žuzemberško-ljubljanske deželne ceste odcepi ter drži čez Ambrus v Žvirče in od tù v Struško dolino, kjer se združi z okrajno, z Rašice na Krko držečo cesto, dočim se tega ozemlja na vzhodu dotika le ona okrajna cesta, ki drži iz Kočevja čez Žuzemberk v Dvor in ki posreduje zvezo največjega dela Suhe Krajine z okrajnim sedežem in dalje naprej s Kočevjem po eni in z Novim Mestom in drugimi kraji po drugi strani. Skozi Suho Krajino držeče, primerno izpeljane ceste, ki bi vezala obe imenovani okrajni cesti ter omogočila promet iz

LISTEK

Palestrina.

Življenjepisna črtica. — V spomin njegove 300letnice napisal —k.

(Dalje.)

Leta 1569 in 1572 izda plodoviti skladatelj 2 zvezka motetov, katere pokloni kardinalu Hipolitu d' Este. V letih 1575—80 pa se je umaknil javnemu delovanju in je živel bolj sam za-se v samotnem stanovanju na „gymnasio della capella Ginlia“. Izdajal je v tej dobi malo. Zakaj, ni znano. Gotovo se je še v tej dobi veliko pečal s težavnim delom, katero mu je izročil papež Gregor XIII.. s popravljanjem korala. A drugi vzrok temu je morda kolikor toliko ono zlo, katero, kakor izkušnja iz zgodovine dovelj jasno potrjujeta, ne prizanese nobenemu pravemu umetniku — nevošljivost nižjih duhov. Pač da se velikani kot Palestrina za to nizkotno čustvo posameznikov ne zmenijo veliko, a boli in žali jih le. Že tedaj, predno je Pavel IV. odpustil Palestrino iz svoje kapele, pokazali so njegovi tovariši pevci svoj strah pred njegovim velikim genijem, pokazali so svojo nevošljivost. In to se je ponavljalo še večkrat pozneje. Pač mora vsak pravi umetnik in naj bi bil še bliže nebes s svojo umetnostjo, okušati vendar le vedno in vedno, da tudi on biva le v dolini solz, mej Adamovimi potomci!

Novo veliko delo naloži Pafestrini, kot smo že slišali, papež Gregor XIII. (1572—85). Da mu namreč povelje, naj pokvarjenemu rimskemu koralu zopet da njegovo prvotno čistost in preprostost. Pri tem težavnem delu je našemu skladatelju izvrstno pomagal njegov slavni učenec Giovani Guidetti. Z združenimi močmi se lotita tega težavnega dela in izdasta s papeževo aprobacijo po vrsti na svetlo: l. 1582 „directorium chori, l. 1586 vse 4 pasijone, l. 1587 petje za veliki teden, in l. 1588 zadnje delo te vrste: prefacije in cantu firmo.

Pomenljivo za Palestrino je leto 1580. Tega leta mu namreč 21. julija umrje njegova tako iskreno ljubljena žena Lucrezia. Skladatelja ta smrt tako pretrese in užalosti, da hoče za nekaj časa kar vse skladanje opustiti. Čustvom žalosti pa da duška v v onih tužno-žalujočih psalmih iz te dobe: „Ob babilonskih rekah, ondi smo sedeli ter se jokali, ko smo se Siona spominjali“, „Iz globočine kličem k Tebi, o Gospod“ i. t. d. Cela vrsta teh psalmov priča, kako iskreno je ljubil Palestrina svojo zvesto ženo.

Tej svoji idejalni ljubezni pa, osvetljeni v blišču sv. vere postavi Palestrina najveličastnejši spomenik v onem epohalnem delu, katero je ohranjeno iz te dobe: v 29 motetih iz visoke pesmi („ex canticis canticorum“). To je ono veliko delo, katero je ves svet s strmenjem občudoval in skladatelju radi njega podelil častni naslov „principe della musica“. Posvečeno je to delo papežu Gregoriju XIII. V pismu, s katerim on poklanja to delo sv. Očetu, se britko pritožuje nad tem, kako da mnogi skladatelji zlagajo svoje napeve le posvetno-zaljubljenim, lascivnim tekstom in žalosten pristavlja, da je tudi on sam v svoji mladosti v tem oziru nekaj zagrešil, kar pa sedaj iz celega srca obžaluje. Zato pa se je sveti glasbi posvetil, slavo Kristusovo in Marijino opeval in si je to Salamonovo pesem izbral, kjer se proslavlja sveta ljubezen Kristusova do njegove neveste, duše človeške. Sam zatrjuje sv. Očeta, „da si je prizadeval, kolikor mogoče navdušeno izraziti božjo ljubezen, ki se slika v tem epithalamiju, da se tako tudi v njegovem srcu vžge iskra prave božje ljubezni!“ O dà, zgodovina uči in zgled Palestrinin potrjuje, da so res pravi umetniki iskali pravih idejalov v — Bogu!

In v tej „visoki pesmi“ je Palestrina v novem svitu in na drugem polju, kot poprej v Marcelovi maši pokazal in razvil vso svojo genijalno moč. Saj ga je pa zato tudi svet odslej še tem bolj občudoval in obsipal s častjo. „Ne smemo se torej čuditi“, pravi Bäumker, da ga je svet potem, ko je tudi na tem polju v tako izvanredni meri pokazal svojo genijalnost, obsipal z najlepšimi lovorikami in ga od-

6 M. M. M.

vasij, ležečih okolu središča ozemlja, katerim je smatrati vas Hinje, proti vzhodu in zahodu, pa manjka na škodo ondotnih prebivalcev popolnoma.

Táko zvezo pa bi delala ona cestna proga, za katere zvršitev prosijo hinjski farani in županstvo občine Struge, ki bi držala iz Žvirč čez Hinje ter se blizu Smuke stikala v kočevsko-žužemberško okrajno cesto. Koristi, katere bi imela taka zveza za splošni promet, so tako očividne, da je s tem pri sedaj obstoječih razmerah tudi dokazana njena potreba.

Po mnenju deželnega odbora bilo bi le polovičarsko delo, če bi se po izjavi žužemberškega okrajnega cestnega odbora napravila le proga od Smuke v Hinje kot okrajna cesta, dočim bi se proga med Hinjami in Žvirčami ne izpeljala ali vsaj ne popravila, ker ravno ta proga bi omogočila, da bi se z vzhodne strani Suhe Krajine prišlo v Žvirče in od tu po že obstoječi okrajni cesti k postaji Dobrepolje na progi Ljubljana-Kočevje dolenjskih železnic, tako, da bi se potem velika večina prebivalcev Suhe Krajine mogla posluževati novega modernega občila. Potemtakem naj bi se proga od Smuke čez Hinje do Žvirč napravila kot okrajna cesta, torej kot zveza mej zgoraj navedenima okrajnima cestama. Da se pa to delo prične, mora se v prvi vrsti skrbeti za potrebno podlago, namreč za tehnični projekt, in v ta namen se upravni odsek pridružuje nasvètu dež. odbora ter nasvetuje:

„Deželnemu odboru se naroča, da v svrho naprave tehničnega projekta za gradnjo okrajne ceste od Smuke čez Hinje do Žvirč dá zvršiti potrebne preiskave po kakem organu deželnega stavbinskega urada, eventuvalno da v ta namen dobi pripravno tehniško moč, za kateri slučaj se pooblašča, da pokrije dotične troške iz kredita za cestne namene“. — Obvelja. (Konec slédi.)

Deželni zbor koroški.

Iz Celovca, dne 6. febr.

XIV. seja, dne 29. januvarija: Došle prošnje se izročé odsekom, prošnja občine Št. Salvator za cestno podporo se odkloni. Poslanec grof Goëss poroča o računskem sklepu deželnega šolskega zaklada za leto 1892 (potrebščina 448.187 gld. 71½ kr., pokritja 76.012 gld. 55½ kr., primanjkljaja 372.175 gld. 16 kr.) in o proračunu istega zaklada za l. 1894 (potrebščine 478200 gld., pokritja 72.267 gld., primanjkljaja 405.933 gld., ki se ima pokriti iz dež. zaklada). Poročevalec omenja, da smemo biti z našimi šolami zadovoljni (?) in da gre za to hvala šolskim oblastim.

Poslanec Muri izjavlja v g. Einspielerja in svojem imenu, da bodeta slovenska gg. poslanca zoper ta predlog, ker se pristojne oblasti še vedno ne ozirajo na pravične zahteve koroških Slovencev. Slovenci se bodo po drugi postavni poti potegovali za svoje pravične zahteve.

Poslanec Abuja je govoril o učiteljskih plačah in o nadaljevalnih šolah. Poročevalec Goëss je odgovoril Muriju, da je v učiteljski pripravnici izmed 180 pripravnikov 30 Slovencev in da se uči tudi 72 nemških pripravnikov slovenščine. Kot vzrok, da ne gre več Slovencev v pripravnico, navaja Goiss to, da se večina slovenskih dijakov po vplivu duhovščine posvečuje duhovskemu stanu. (Pravi vzrok so žalostne naše šolske razmere!) Šolski stroški iznašajo malone polovico (27%) vseh deželnih doklad, ki so proračunjene na 60%.

Poslanec Muri poroča o povečanju deškega reševališča v Celovcu. Dovoli se za to 6000 gld.

Poslanec Kiršner utemeljuje svoj predlog o odkupu privatnih mitnic.

XV. seja, dne 30. januvarija: Grof Lodron priporoča neko spomenico, s katero se priporoča vladi zidanje železnice preko Tur in preko Predila. Predlog o prenaredbi zakona gledé lovskih kart se brez debate odobri. (Ta zakon se prej po cesarju ni bil potrdil.) Učiteljskemu internatu v Celovcu se dovoli 1000 gld. za pokritje ustanovnih stroškov in 600 gld. letne podpore.

XVI. seja, dne 31. januvarija je bila prav kratka. Sklene se, da dežela prevzame za 100.000 gld. glavnih delnic za zidanje lokalnih železnic Celovec-Košentavra. Deželnemu odboru se naroči, naj predlaga še v tem zasedanju, odkod je vzeti ono svoto. Poslanec Walter utemeljuje samostalen predlog o popravi tarifov za klasifikacijo zemljiškega davka (Grundsteuer-Classifikations-Tarife). Dotični predlog se izroči gospodarskemu odseku. Zavodu za mutce v Celovcu se dovoli vkup 3300 gld. podpore. Občina Trg se razdeli v občini Trg in Waiern.

XVII. seja, dne 1. febr. Sklene se, da se reka Labod ne bo vravnala in sprejme poročilo o vravnavi Drave. Daljša debata je bila o vravnavi ljubeljskega potoka. Dovoli se več podpor za ceste in šole in vzame na znanje poročilo o agraričnih operacijah l. 1893.

XVIII. seja, dne 3. febr. Predlog o vravnavi ceste proti Vel. Zvoniku se izroči finančnemu odseku. O zavarovanju zoper nezgode poroča poslanec Kiršner, dr. Luggin pa o računskih sklepih vravnave Zile.

Prihodnja seja je v sredo dne 7. t. m.

—m—

Mažarski gôsti v Zagrebu.

Iz Zagreba, 5. februvarija.

Vladni časopisi so že zdavnej slutili, da pridejo v Zagreb mažarski gôsti, ali so o tem dohodu začeli pisati še le v zadnjem času. In imeli so čisto prav, kajti zagrebško občinstvo se ni niti ganilo, da te nenavadne gôste sprejme po svoji gostoljubivi navadi.

Ti gôsti so službeni ljudje, pa je zaradi tega bil tudi sprejem popolnoma služben. 2. februvarija se je pripeljalo namreč iz Budimpešte 15 poslancev mažarskega sabora obiskat naše ravno zdaj v Zagrebu zbrane poslance. Vodil jih je sam predsednik ogerskega sabora, baron Banfy. Že na kolodvoru se je videlo, da so ti zastopniki mažarskega naroda za Hrvate tujci, kajti sprejeti so bili le od našega službenega sveta.

Od meščanstva ni pri sprejemu bilo videti drugega, razven mestnega župana, ki je sevéda tudi privrženec današnje vlade. Tudi opozicijonalnega poslanca ni bilo nobenega blizu, če tudi je bila saborska večina tako predrzna, da jih je pozvala na sodelovanje pri sprejemu in ostalih sestankih.

Mažari so se mogli prepričati že pri sprejemu na kolodvoru, še bolj pa v mestu, da naše prebivalstvo malo ali pa še bolje nič ne mara za take gôste. Niti jedne zastave ni bilo videti v celem mestu, a sploh se ni niti mislilo, niti znalo, kdo je prišel nas obiskat.

Pri tej priložnosti se je pokazalo, da more kri biti voda, tako trezno je bilo našo prebivalstvo, in ta je najboljši dokaz, kako je pri nas narodna ideja globoko vsajena v srca našega prebivalstva, da se niti ne ozre na onega, ki mu pride v pohod kot preoblečen volk, da mu vzame še ono, kar mu je ostalo.

Tako dobro pozná svojega soseda, pa se ga tudi ne boji, kajti prepričano je sploh, da vsaka sila trpi le nekaj časa. Mažari so se mogli sami prepričati, če so količkaj previdni, kakega mišljenja so Hrvati nasproti njim, kajti laskanje od strani mažaronskih poslancev in vladnih ljudij prav slabo nadomešča hladno držanje večine prebivalstva narodnega mesta Zagreba.

To izkustvo naj jim služi za nauk, da Hrvatska še živí in da je ves njihov trud zamán, vtopiti jo v mažarskem morju.

Naši mažaronski poslanci pa so bili od samega veselja tako laskavi, da niso mogli najti zá-se zadosti podlih izrazov v svojih pozdravih in govorih v slavo svojih gôstov. Tako je klubovi predsednik narodne stranke, Kučević, nazval v svojem pozdravu Mažare z nami sorodni narod. Kaj takega do zdaj še nismo slišali, pa bržkone tudi Mažarom ta izraz ni bil po volji, kajti Slovani oni na noben način ne bi hoteli postati, saj nam njihovo ravnanje nasproti Slovakom najbolj dokazuje, kaj oni o Slovanih sploh mislijo.

Na banketu, kateremu je prisustvoval sevéda le mažaronski svet, govorilo se je mnogo — praznih fraz o neskaljeni privrženosti Hrvatov do splošne države, o slogi in jedinosti obeh narodov, ki gresta za istim ciljem, kar je pa popolnoma neverjetno, o velikem napredku hrvatskega naroda, ki more le v zvezi z ogersko državo obstati, o drugi prestolnici ogerske države, o Zagrebu, ki se tako lepo razvija. Takih in še drugih napitnic je bilo dosti, ali vse v duhu mažarske državne ideje, kajti baron Banfy je očividno na govor banov, v katerem je omenil, da so mažarski gôsti prišli v Hrvatsko gotovo polni spoštovanja nasproti avtonomnemu položaju Hrvatske, odgovoril le s pohvalo o delovanju banovem za jedinstvo države mažarske, kar najbolj dokazuje, da se Mažar smatra za našega gospodarja.

Sploh pa so poročila o teh napitnicah prav netočna, kajti vladni listi natezajo te govore vsak na svoje, a od opozicijonalnih časopisov ni bil nobeden zastopan, kajti gospôda je hotela biti nemotena pri svojem delu.

---

slej pozdravljal in proslavljal le še kot — „kneza glasbe!“

Ker smo že večkrat imeli priliko spoznavati v Palestrini tudi dobrega in pobožnega kristijana, naj omenim tu v dokaz temu le še jedne stvari. „Povej mi s kom občuješ in povedal ti bom, kdo si!“ Tako je izrekel stari modrijan v kratkih besedah veliko resnico. Ne bilo bi torej prav, ako bi pri našem umetniku prezrli ono tesno vez ljubezni in prijateljstva, ki ga je družila z dvema velikima svetnikoma njegove dobe: s sv. Karolom Boromejem in sv. Filipom Nerijem. Zlasti s poslednjim je bil Palestrina do svoje smrti v kar najtesnejši zvezi. Ta svetnik je mej drugim ustanovil v Rimu tudi neko posebno gledišče, v katerem so se vse nedelje in praznike predstavljali razni dramatiški prizori iz sv. Pisma, s pevskimi produkcijami in pridigo. Hotel je namreč svetnik na ta način odvrniti Rimljane od vsakovrstnih grešnih in razuzdanih veselic in razveseljevanj. In pevske točke pri teh predstavah sv. Filipa Neri-ja je dalje časa vodil ravno — Palestrina.

(Dalje sledi.)

Čarovnik.

Spisal J. V.

(Dalje.)

Boječe se ozrè Jedovec parkrat krog sebe, da bi jih kdo ne opazoval, potem pa poseže preko kamižole za srajco ter privleče izza nje zavój ovit v strgano višnjevo ruto. Pazljivo jame odvijati zavoj ter počasi odvije iz njega dvoje do skrajne mere umazanih in raztrganih bukev. Stermeče gleda v odvijajočega cerkovnik in več kot jedno vprašanje mu sili na ustna.

„Tedaj je vendar le res“ jekne slednjič poluglasno, „tedaj vendar le res, da imaš ti — črne bukve?“

„Črnih bukev nimam, črnih, — pa dobim jih kmalu — precej“ odgovori skoro tresočim glasom Jedovec.

Debelo zrl je cerkovnik na strgane liste, a govoriti in vprašati ni mogel ničesar več. Drhtela so mu bleda ustna ali strasti ali strahu ali pa obojega.

„Te bukve“, povzame zopet besedo Jedovec, „vidiš te bukve nama bodo dale denarja, kolikor ga bodeva — hotela.“

„Denarja — nama — te bukve!“ jecljal je za njim cerkovnik in obraz mu je zažarel.

„Toda — kdaj? — Kakó?“ popraša pretrgano.

„Kakó? Čuj, povedal ti bom odkod imam te bukve! — Glej, štiri leta bo že tja na pomlad, odkar se je bila naselila na našem skednju ciganka. Morda se še ti kaj spominjaš. Obolela je bila na potu, gori na našem skednju je pa ležala in ječala. Čeravno, mislim, ni bila naše vere, vendar se mi je smilila in večkrat sem ji bil nesel kako skorjo gori. Skoro mesec dnij je ležala gori. Ko je okrevala, poklicala me je k sebi ter se mi zahvalila, da sem jo pustil ležati tam gori. Povrniti, dejala je, mi nima z ničemer, ali iz nedrij izlekla je ta-le zavojček ter me vprašala, če ga li hočem kupiti. ‚Te bukve‘, dejala je, ‚te bukve so bile egiptovskega Jožefa. Doli v naši domovini — v deveti deželi sem jih dobila.‘ Preplačati se te bukve ne dajo‘, je rekla, ‚ali vam jih dam za mal denar ker ste me tako prijazno vzeli pod streho.‘ — Tako je dejala ciganka! In ko sem jo potem vprašal, čemu mi li bodo te bukve, odgovorila je, da imajo te bukve tako moč v sebi, da more kristijan ž njimi priklicati in ‚pánati‘ samega — hudobnega duhá. In povedala mi je tudi, kako se mora takrat ravnati ž njimi. Rekla pa je, da bom k tem bukvam čez leto dnij dobil od nekega čudnega človeka — ki bo pa sam hudobec v človeški obleki — še tretje bukve, tiste še-le so prave! Tu imam pa dvoje, glej, te tukaj s črno nitjo prevezane, te je imenovala ‚švórce Marí‘, tem drugim, z belo nitjo prevezanim, je dejala, se pa pravi: ‚kománda benedikus‘. Zoper te dvoje bukve, rekla je, nima hudobni duh nikake moči in kdor ima te dvoje bukve in — če je kristijan — temu mora hudič dati še tretje, tiste pa so najhujše. In kdor ima te vse tri, tisti lahko zahteva od hudiča karkoli hoče, denarja

Govorilo se je pa hrvatski in mažarski, a pokazalo se je, da so Hrvatje naprednejši, kajti mnogi od njih so dobro mažarski govorili, dočim je od Mažarov znal samo jeden prav slabo hrvatski, vendar pa je izrazil željo, da bi se njegovi otroci naučili hrvatski, kakor že Hrvatje znajo mažarski, da bodo laglje mogli med seboj občevati. Ta želja se bode od mažarske strani javaljne izpolnila, dočim se bode od Hrvatov zahtevalo, da se naučé mažarski.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. februvarija.

Zborovanje deželnih zborov bliža se že koncu. Najdalje bodeta zborovala deželna zbora češki in dolenje-avstrijski, ker v teh dveh bodo burne razprave pri debati o proračunu. Pričakovati je, da bodo v češkem deželnem zboru Mlado- in Staročehi hudo prijemali vlado. Sliši se, da mislijo Mladočehi tudi spraviti v razgovor pravdo proti „Omladinovcem", ki se po njih mnenju ne vrši zakonitim potom, ko se niso dali vsakemu zatožencu trije zaupniki. Sevéda vsi mladočeški govori ne bodo nič pomagali. Vladi ne bode posebno težko odgovarjati na njih ugovore, ker mladočeško tolmačenje zakonov ni kdo vé kako temeljito. Sprožili bodo pa tudi vprašanje o volilni reformi, zahtevajoč, da se uvede občna in jednaka volilna pravica. V nekaterih stvaréh bodo Mladočehe podpírali Staročehi, v vseh jih pa ne bodo mogli, ako nočejo zatajiti vse svoje preteklosti. Ker so pa veleposestniki in Nemci odločno proti Mladočehom, se vladi ni ničesa bati, ker večina jej je zagotovljena. — V dolenje-avstrijskem deželnem zboru bodo pa konservativci in krščanski socijalisti dobro osvetljevali liberalno gospodarstvo z deželnim premoženjem.

Civilni zakon na Ogerskem. Povedati še moramo, da je odsek sklenil, da postava o civilnem zakonu stopi v veljavo jedno leto potem, ko se razglasi. Vlada jo pa tudi sme naredbenim potom prej vpeljati. Vladni načrt ki je sploh jako površen, tudi ni imel določbe, kdaj da stopi civilni zakon v veljavo. Skrajni opozicijonalci, ki radi delajo vladi sitnosti, pa niso nasprotni cerkveni politiki, so sodili, da vlada nalašč ni v zakon vzela nobene določbe, ker nima sposobnih organov za take posle. Poprej se mora preosnovati uprava. Skrajni opozicijonalci so pa mislili, če ni moč civilnega zakona uvesti pred reformo uprave, naj pa vlada vso stvar za sedaj umakne in predloži reformo uprave. Vladni privrženci s tem niso bili zadovoljni in so določili zgoraj omenjeni obrok, kdaj da stopi civilni zakon v veljavo. Stvar pa prav za prav ni posebnega pomena, ker ni misliti, kakor stvari sedaj stojé, da bi vlada v obeh zbornicah s svojo predlogo zmagala.

Rusija in Francija. V kratkem pride bajè v Pariz posebni carjev odposlanec, ki bode za razne francoske odličnjake prinesel 114 ruskih redov kot priznanje za slovesen vsprejem ruskih častnikov v Toulonu in Parizu. Francoski admirali Rieunnier, Gervais in Boissoudy dobé red belega orla. — To odlikovanje bode v Franciji zopet vzbudilo navdušenje za Rusijo. Redov veselé se namreč celó najdemokratičnejši republikanci. Sicer je pa pač vse bolj akt uljudnosti. Kakega važnega političnega pomena vsa stvar nima, k večjemu hočejo Rusi malo potolažiti Francoze, ki nikakor niso posebno veselo gledali, da se polagoma Rusija in Nemčija malo približujeta. Najprej se sklene trgovska pogodba, ki bode naredila začetek k daljšemu zbližanju mej Nemčijo in Rusijo. Ruski vladni listi zadnji čas tudi nekako precéj prijazno pišejo o Nemčiji. Povod nasprotju mej Rusijo in Nemčijo so največ bolgarske razmere, za katere se pa v Rusiji že nekoliko manj brigajo, nego so se pred nekolikim časom.

Socijalne stvari.

Kje smo.

(Dalje.)

Dandanes obsoja gotovo vsak omikan človek paganske narode starega veka v tem, da so izpostavljali nepotrebne in nerabne otroke ter jih tako izročali neizogibni smrti. Toda ali se danes ne dogajajo enake reči? ali se ne izpostavljajo otroci na enaki način? O da, spomnimo se le, koliko zavodov za najdenčke imamo po vseh večjih mestih, vprašajmo le, kako napolnjeni so vedno ti zavodi. Na Dunaju najde vsako leto približno 40.000 otrok v zavodu za najdenčke svoje zavetje.[1]) Ali je to napredek, ali je to prosveta? In če pogledamo v naše bolnišnice, v naše prisilne delavnice in v naše blaznice, koliko žrtev nenravnosti se nahaja v njih! A saj nam ni treba se ozirati v te različne zavode, le obrnimo svoj pogled v življenje, tudi tukaj najdemo dovolj enakih žrtev.

Ti mladoletni starci, te mladoletne starke, ali niso uboga žrtva modernega napredka.[2]) Brezverni novodobni duh je odvzel ljudem vero v pravičnega in strogega Sodnika, a s to vero jim je vzel tudi jedino orožje, s katerim bi se mogli vspešno bojevati proti svojemu mesu. Človek se sedaj ne more braniti, udaja se torej nenravnosti ter pripravlja svoji duši in svojemu telesu rani grob.

Res je, da se cerkev bori z vsemi močmi in silami ravno proti tej pregrehi, a njeni vspehi zaostajajo daleč za njenimi napori. Vendar to ni njena krivda, temveč krivda naših državnih uredb, potem družbinskih šeg in navad in vsega javnega mnenja. Po nedeljah in praznikih se dela kakor v tednu, uradniki zahajajo v pisarne, porotna sodišča imajo svoja zasedanja, trgovci in obrtniki se mudijo v svojih prodajalnicah. Mladina se ne priganja k službi božji, namesto evangelija čita zaljubljene romane in novele, na večer pohaja gledišča in obiskuje aabavne ter plesne veselice. Vsak mora uvideti, da tukaj ni časa za cerkev in za pobožno duhovno premišljevanje in čitanje.

Novodobni nazori so popolnoma udušili v človeštvu lepo krščansko življenje. Poštenosti ni več, na njeno mesto je prišla neznačajnost in podlost; pravica je izginila, nadomestujejo jo pa v preobilnem številu tatvina, oderuštvo, sleparstvo; čistost se je umaknila, in namesto nje vlada nenravnost z vsemi strastmi, katerim je netilo in ognjišče. Da je človeštvo duševno propalo, ta resnica se ne da in ne more zanikati. Toda duševni propad ni ostal sam, zajedno ž njim se je prikazal vsepovsod tudi gmotni propad. In ta sedaj kaznuje človeštvo občutljivo za vse njegove hudobije, nalaga mu veliko pokoro za storjene grehe ter ga opominja, da se vrne zopet na pravo pot.

Kako žalostno stanje se nam prikazuje dandanes na deželi! Ni več istih pridnih kmetov na polju, ni več istih priprostih kmetic v hiši, kot so bile nekdaj, gospodarji in gospodinje so se spremenili. Kmet se vozi rajši v mesto kot na polje, čuti se bolj domačega v krčmi kakor v svoji družini, senca pod košatim drevesom prija mu bolj nego pekoče solnce na njivi. Kmetice se bojijo, da bi si s težkim delom napravile žulje na belih rokah, ostajajo torej rajši v kuhinji ter se radujejo nad dobro prirejeno kavo in drugimi enakimi jedili in pijačami.

Pri obleki se ne varujejo potrate in gledajo bolj na dragocenost in lepoto nego na trpežnost. Že samo za tako prijetno življenje se potrebuje obilno denarja, in vendar še prihajajo zraven tudi mnogovrstna plačila, ki se morajo poravnati pri občinah, sodnijah in davkarijah. V sedanjih slabih letinah kmet nikakor ne more zmagovati vseh teh bremen, mora se torej umikati ter zapuščati svoj očetov dom in prepuščati rodno mu zemljo, drugim, tujim ljudem.

(Konec sledi.)

[1]) Schrank, Pauperismus in Wien.

[2]) R. Vrba, Die Sünden der Gesellschaft.

---

kolikor-koli hoče in kakoršnega-koli hoče! — — — Tako je govorila ciganka, — jaz pa sem brž stekel s skednja doli gori nad vežo: tam sem imel shranjenih nekaj šmarnih petic, katere sem bil dobil po ranjem očetu in tiste sem dal ciganki. Bukve bile so — moje!"

„Tvoje!" zajeclja za njim čudé se tovariš."

„Da, moje! Poslušaj naprej! Od tistega časa čakal sem od dne do dne, kedaj pride kak čuden človek v našo dolino, ker vedel sem, da mi ima tisti prinesti črne bukve. In včeraj, čuj, ko pripasem tu-le gori vrh Srnjakov in pogledam v dolino — kaj meniš, kaj zagledam? — Star, čuden človek sedel je pred bajto, katero si je postavil kar čez noč, na kolenih pa je imel črne bukve. Vedel sem precej, pri čem da sem. In ko potem stopim z Blaževcem, ki je tudi ravnokar pripasel gori, doli v dolino ter kreneva proti bajti, — kakor blisk naglo spravil je starec tiste bukve! Z manoj ni hotel govoriti — poznal me je menda. Le Blaževcu se je lagal, da je berač, da je tu sem zašel itd. O, jaz sem pa dobro vedel, kdo je in kaj je! Dejal sem le: še tebe dobim, potem smo pa mi — gospodje! Le enkrat sem ga bil nekaj vprašal in — ne veš, kako grdo me je pogledal in kako so se mu zaiskrile oči. Pa reci potem, če ni ciganka prave povedala, pa reci! On ima črne bukve in midva jih imeti morava!"

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. februvarija.

(Nezaupnica grofu Hohenwartu.) Gledé tega smo dobili danes zanimiva poročila z Gorenjskega. Iz teh poročil je jasno, da se je zánjo najbolj trudil neki bivši jurist, sedaj posestnik v Mostah, ter da so mu pri tem šli vzlasti na roke nekateri narodno-napredni ljudski učitelji, izmed katerih je na nezaupnici podpisan g. Ažman. „Narod" trdi, da so podpisani vsi volilci, resnica pa je, da je med podpisanimi komaj 12 volilnih móž, pač pa so nekateri podpisani, ki ob Hohenwartovi izvolitvi niti volilne pravice niso imeli. — Čudno vlogo igrajo na nezaupnici tudi občinski pečati, kajti nekaj županov je pritisnilo svoj pečat, ne da bi bili poprej za svèt vprašali občinske odbornike. Lovili so se podpisi tudi z lažmi in zvijačami, med drugim se je reklo nekemu županu: „Hohenwart je vrgel cesarjevega ljubljenca Taaffeja, torej morate podpisati!". Drugi je zopet ljudí nagovarjal s trditvijo, da se bodo podpisali tudi duhovniki. — Neosnovano je torej, tej izjavi pripisovati kak političen pomen; ako se pa že hoče govoriti o pclitičnem pomenu te izjave, je gotovo ta nezaupnica jasen dokaz, kako malo zaupanja da vživa narodno-napredna stranka med volilci po deželi.

(Koncert »Glasbene Matice«.) Prihodnji koncert „Glasbene Matice", pri katerem se bode proizvajalo Haydnovo „Stvarjenje", bode dne 3. in 5. marca. kar naj p. n. odbori narodnih društev blagovole na znanje vzeti in pri svojih prireditvah upoštevati.

(Nova maša.) Iz Gorice: Prihodnji ponedeljek, to je, 12. februvarija, bo v tukajšnji malosemeniški kapeli daroval novo mašo čast. gosp. Ivan Nep. Dermastja, prefekt tukajšnjega malega semenišča.

(Župnijo sv. Marije v Kalobju) dobil je č. g. Rudolf Raktelj, dosedaj kaplan v Čadramu.

(Nagla smrt.) Nocoj je nenadoma umrl v Ljubljani znani brivec na Št. Peterskem predmestju g. Jos. Bukovnik. — Zadel ga je mrtvoud. Naj v m. p.!

(Iz Celja:) Prvikrat se je letos v naši farni cerkvi obhajala predpustna tridnevna pobožnost v čast Jezusu v presv. rešnjem Telesu. Ljudstvo se je marljivo udeleževalo te slovesnosti. V jutru in popoldan bila je cerkev natlačena. Dva preč. gg. od sv. Jožefa sta nam dvakrat na dan, v jutru ob 6. uri in popoldan ob 4. uri v ginljivih besedah oznanovala Jezusovo ljubezen do nas. Bog njima obilno poplačaj. V torek, ob koncu pobožnosti so nam mil. gospod opat podelili papežev blagoslov. Vsi pošteni farani smo jim srčno hvaležni. Mnogo se je molilo in popevalo in gotovo tudi veliko hudega zabranilo. Bog plati za božjo čast in zveličanje duš tako vnetemu gosp. opatu stotero.

(Iz Črnega Vrha): Tudi pri nas v Črnem Vrhu napredujemo prav vrlo. Pred kratkim časom smo ustanovili kmetijsko podružnico, ki ima lepo število udov; bodo pač še mnogi pristopili, ko vidijo koristno delovanje podružnice. — Poleg tega snuje se pa gasilno društvo, koje je izvestno velikega pomena za našo faro. Prvi občni zbor je bil sklican v nedeljo, dné 28. januvarija, in se vršil v prostorih hiše „pri Hladniku". Zborovanje je bilo jako živahno. Možje in fantje so bili vsi navdušeni za dobro stvar, tako, da je udov kmalu narastlo nad 40. Volili so takoj odbor, pravila pa so odposlali visoki deželni vladi v potrdilo. — Tudi v duševnem oziru se nam kaže napredek. Število Mohorjanov narašča vsekako. Naj bi bila sleherna hiša ud te prekoristne družbe! „Domoljub" in „Kmetovalec" zahajata v novem letu v obilnejši meri med nas, ter kot dobra hišna prijatelja poučujeta in probujeta naše ljudstvo. Beró pa tudi „Dom in Svet", „Slovenca", „Mir" itd. — Duša vsemu temu gibanju pa je naš neutrudljivi vikar, prečast. gosp. Janez Hladnik, ki skrbi z vso gorečnostjo za dušni in telesni blagor svojih faranov. Bog ga nam ohrani še mnogo let ter mu njegov trud obilno povrni!

(S Koroškega) dne 7 febr.: Nemško Katol.-Konstitucijelno društvo Koroško je priredilo letos že

dvoje zborovanj. Dné 28. jan. je zborovalo v Steinfeldu v zg. dravski dolini. Prišlo je kakih 150 kmetov Dne 2. t. m. je bil v Velikovcu shod za obrtnike. Bil je tudi ta shod dobro obiskan. Govorilo se je o gospodarskih nasledkih uravnave valute, o časništvu in o obrtništvu, Oglasil se je h koncu tudi neki socijalni demokrat, ki se je pritoževal, da se v šoli moli preveč „Oče-naš"-ev. Še-le, ko se bo učilo druge stvari, bodo ljudje srečnejši! Lepi nauki to!

(Dnevi in kraji glavnega nabóra vojni dolžnosti podvrženih na Kranjskem za l. 1894.) Meseca marcija in aprila vrši se glavni nabór za leto 1894 po vsem Kranjskem, in sicer za dopolnitveno okrajno poveljstvo št. 17: Dne 1., 2. in 3. marcija v Radovljici; dne 5., 6. in 7. marcija v Kranju za sodna okraja Kranj in Tržič; dne 8., 9. in 10. marcija vrši se nabór v Škofji Loki; dne 12., 13., 14. in 15. marcija v Ljubljani za sodni okraj ljubljanske okolice; dne 16. in 17. marcija na Vrhniki; dne 20. in 21. na Prevojah za sodni okraj Brdo; dne 22., 23., 24. — 25. in 26. marcija so Velikonočni prazniki; dne 27., 28. in 29. marcija je nabór v Kamniku; dne 30. marcija v Ljubljani za stolno mesto Ljubljano; dne 3. in 4. aprila v Višnji Gori za sodni okraj Zatičino; dne 5., 6. in 7. aprila v Litiji; dne 9., 10., 11., 12., 13. in 14. aprila je nabór na Krškem; dne 16., 17., 18., 19. in 20. aprila v Rudolfovem; dne 21. aprila v Metliki; dne 23. aprila v Črnomlju; dne 25. in 26. aprila v Kočevju; dne 27. in 28. aprila v Ribnici, dne 30. aprila v Velikih Laščah in dne 1. maja dospe nabórna komisija zopet v Ljubljano. — Nabórna komisija dopolnitvenega okrajnega poveljstva št. 97 izvršuje nabór dne 2. in 3. aprila v Vipavi; dne 5., 6. in 7. v Postojini za sodne okraje Postojina in Senožeče; dne 9. in 10. aprila v Ilirski Bistrici; dne 12. in 13. aprila v Loži; dne 15., 16. in 17. aprila v Logatci za sodna okraja Logatec in Cérknica; dne 19. in 20. aprila vrši se nabór v Idriji in 21. aprila dospeje komisija zopet v Trst.

(Za influenco) v novomeškem okraju meseca januvarija je zbolelo 109 oseb, izmed katerih jih je 6 umrlo.

(Nova brzojavna črta) se bode s 1. marcem t. l. začela staviti ob železnici Grosuplje-Novomesto-Straža.

(Požar.) Dne 1. febr. okoli 3. ure popoldne je nastal ogenj v Sodevcih, okraj črnomaljski, kateri je vpepelil poslopja 4 posestnikov. Škode je 7700 gld; ponesrečenci pa so bili zavarovani za 3700 gld.

Telegrami.

Dunaj, 8. februvarija. Avstro-ogerska banka je ponižala za pol odstotka obresti.

Praga, 7. februvarja. O dinamitnem atentatu, ki je bil dne 4. t. m. v Rakovniku, se od zanesljive strani poroča, da je v neki stranski ulici dinamitna eksplozija naredila kvadratni meter veliko luknjo v neki vrtni zid in v dveh sosednih hišah pobila okna. Druge nesreče ni bilo.

Praga, 8. februvarija. Pri dopolnilnih volitvah za deželni zbor sta voljena grofa Lebedur in Clam-Martinic v fidejkomisnem, Rombald Pollak in baron Zehner pa v nefidejkomisnem veleposestvu.

Praga, 8. februvarija. V pravdi proti „Omladini" pročitali so se spisi, ki se tičejo anarhista Madracka. Madracek trdi, da on ne razume brošure, katero so našli pri njem in v kateri je navod, kako se napravljajo razstreliva, ker on nemški ne zná.

Poljska Ostrava, 8. februvarija. 130 delavcev v premogovnikih severne železnice se je branilo iti na delo, zahtevajoč boljšo plačo. 60 jih je potem v teku dopoldneva zopet šlo delat. Delo se ni nič pretrgalo.

Draždane, 8. februvarija. Kralj je zbolel za katarjem in bode moral več dnij ostati domá.

Pariz, 7. februvarja. Otvorila se je mejnarodna sanitetna konferenca. Posvetovanja bodo tajna.

Pomilly sur Andelle, 8. februvarija. Vlak je skočil s tira. Tri osebe so mrtve, pet je ranjenih.

Rio de Janeiro, 7. februvarja. Peixoto daje neprestano zapirati sumne osebe, mej njimi tudi inozemce.

Premovana **lekarna Piccolijeva v Ljubljani** razpošilja proti povzetju **želodčno tinkturo** in sicer v škatljicah po 12 steklenic (1 gld. 36 kr.) in poštnih zavojih po 55 steklenic (5 gld. 26 kr.) itd. Poštnino plača, kdor naroči. 584 6 10-4

Umrli so:

5. februvarija. Jera Neukuss, gostija, 50 let, Kravja dolina 11, jetika.

6. februvarija. Frančiška in Marija Kastelic, posestnikovi hčeri, 2 dni, Ilovca 41, oslabljenje. — Marija Nolda, sprevodnikova hči, 18 mesecev, Resljeva cesta 23, božjast. — Rudolf Lenger, uradnega sluge sin, 1 leto, Kolodvorske ulice št. 29, davica. — Alojzija Poreber, delavčeva hči, 4 mesece, Streliške ulice 11, božjast. — Franc Hubat, delavčev sin, 2 meseca, Zvonarske ulice 7, atrofie. — Marija Berghaus čevljarjeva vdova, 70 let, Slonove ulice 50, marasmus.

7. februvarija. Leopold Emeršič, delavčev sin, 2 meseca, Tesarske ulice 3, ecclampsie. — Bernarda Slokar, delavčeva hči, 10 mesecev, umrla je med vožnjo po železnici med Borovnico in Ljubljano.

V bolnišnici:

6. februvarija. Jera Košenina, gostija, 52 let, vodenica.

Tujci.

6. februvarija.

Pri *Maliču:* Franc Radnitzky, Horawitz, Franki, Lorzing, Schmidt, Ullmann, Breiscich, Find z Dunaja. — Ecker z Brna, — Oblak iz Gradca. — Marini iz Škofje Loke. — Schink iz Zagorja. — Pogačnik iz Tržiča.

Pri *Slonu:* Majdič, Hribar iz Celja. — Grof Pace in König z Dunaja. — Storch iz Berolina. — Kleinlercher iz Gradca. — dr. Temniker iz Kamnika. — Majdič iz Jarš.

Pri *Južnem kolodvoru:* Arnold Färber, potovalec, z Dunaja.

Pri *avstrijskem caru:* Leopold Zettel, cand. jur.; iz Sevnice.

Pri *bavarskem dvoru:* M. Köstner, trgovec z lesom, iz Gor. Mozelja. — Strucelj iz Žužemberka. — Cof iz Kranja.

Vremensko spočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celsiju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
7	7. u. zjut.	745·3	—3·2	sl. vzh.	oblačno	0·00
	2. u. pop.	742·1	1·8	„	jasno	
	9. u. zveč.	741·5	—4·3	„	jasno	

Srednja temperatura 2·9° za 3.7° nad normalom.

Najfinejša

polenovka (štokš)

priznano dobra in okusna

dobiva se pri

Maksu Brusu „Stefe"

Pred škofijo št. 13. 87 3-1

Na prodaj je ali se **dá v najem** v **Krakovskem predmestju v Ljubljani** stoječa

hiša z vrtom,

dobrim vodnjakom in **solastniško pravico do meščanske vojašnice.** 84 3-2

Hiša je v dobrem stanu. Pogoji so ugodni in se zvedó pri knjigotržcu **Antonu Zagorjan-u** v Ljubljani na Kongresnem trgu („Zvezda") št. 7.

Dobi se vsak dan okusno pripravljena

polenovka (štokš)

s kislim zeljem

Sv. Petra cesta št. 19.

K obilnemu obisku vabi

Ivana Šušteršič
vulgo Bobenček.

85 3—2

Naturno vino

gosp. **grofa Blagaja**

se toči liter po . . . . **48 kr.**
dober cviček liter po . **32 kr.**

Sv. Jakoba trg št. 10.

Za obilni obisk prosi

Karol Sirk.

82 2—2

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

91 1

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopalo našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Josipa Bukovnika

meščanskega brivca

danes ob 3. uri zjutraj, v 51. letu njega starosti, nanagloma poklicati na oni boljši svet.

Pogreb drazega prezgodaj nas zapuščajočega ranjcega bode v petek, dné 9. februvarija, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Sv. Petra cesta št. 13 na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah.

Dragi ranjki se priporoča v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, dné 8. februvarija 1894.

Marija Bukovnik, soproga. — **Marija, Josip, Maks, Vilko, Zofija** in **Fran,** otroci.

Dunajska borza.

Dné 8. februvarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld.	95 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 „	75 „
Zlata renta 4%, davka prosta	120 „	35 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 „	40 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1015 „	— „
Kreditne akcije, 160 gld.	358 „	50 „
London, 10 funtov strl.	125 „	65 „
Napoleondor (20 fr.)	9 „	96½ „
Cesarski cekini	5 „	93 „
Nemških mark 100	61 „	45 „

Dné 7. februvarija.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld.	60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „	85 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „	50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	159 „	— „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „	25 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „	40 „
4% kranjsko deželno posojilo	97 „	60 „
Kreditne srečke, 100 gld.	194 „	50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	67 „	— „
4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld.	— kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „	75 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „	50 „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „	— „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 „	— „
Ljubljanske srečke	24 „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 „	75 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2910 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	118 „	75 „
Papirnih rubeljev 100	135 „	— „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.
Zavarovanje za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšeza dobitka.
Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba
„MERCUR"
Wellzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svèti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnic.

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Andrej Kalan.** Tisk „Katoliške Tiskarne" v Ljubljani.